

Se, din konung kommer till Dig

Läser man Bibeln så upptäcker man att i tider av välgång och överflöd så är Gud inte så viktig i människors liv. I tider av nöd och svårigheter så vänder sig folket till Gud.

Under Jesu tid led människorna i Israel nöd under den romerska ockupationen. I nöden längtade människorna efter att Gud skulle sända Messias – befriaren. Människorna längtade efter den messianska tiden. När Jesus under påsktiden kom inridande i Jerusalem på en åsna så mindes folket profeternas ord:

”Se din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl”.

Folkets jubel steg när Jesus kom inridande. Profeternas förutsägelser gick i uppfyllelse inför människorna. Befriaren! Räddaren hade kommit! Människorna i staden spred sina mantlar över gatorna och jublade med palmlblad i händerna. Men snart kom jublet att tystna. Många av de som jublade kom om några dagar att döma Jesus till döden.

Vad var det som hände? Varför byttes jublet i dess motsats?

Människorna hade haft sina egna föreställningar om vad Gud skulle göra. Människorna hade satt upp sina egna spelregler för hur Gud skulle handla, men Gud hade en annan berättelse i beredskap. Guds väg var annorlunda än människornas väg. Guds väg hette Via Dolorosa, lidandets väg.

Guds väg uttrycks genom profetorden:

”Mina tankar är inte era tankar och era vägar är inte mina vägar.

Nej, så mycket som himlen är högre än jorden så mycket är mina vägar högre än era vägar”

Det finns en fara när vi människor tänker ut hur Gud skall handla och göra. Den hållningen kallas hybris. Med det menas ett övermod, en slags inställning av att veta bättre än Gud.

När saker sedan inte blir som vi tänkt oss blir vi besvikna på Gud och vänder Gud ryggen. Det var det som hände med människorna i Jerusalem. Jublet bröts i besvikelse när Guds väg visade sig vara annorlunda än folket föreställt sig.

När jag skriver de här raderna är vi på väg in i en stilla vecka och påskfirande som blir annorlunda än jag föreställt mig. Jag och min familj har traditioner runt påsk med många påskgudstjänster och jag för min del som pastor hade redan runt nyår tankar på hur vi skulle kunna fira påskens gudstjänster. Just nu verkar inget bli som jag föreställt mig. Inte någonstans på jorden verkar påskfirandet bli som man föreställt sig.

Vad gör det med mig? Jag funderar just runt det...

Kanske blir det här en påsk som på ett särskilt sätt kommer äga rum i hjärtat. Det är främst i hjärtat Jesus vill fira påsk med dig och mig. Hjärtats tempel finns där du och jag är. Det behövs ingen byggnad för att fira påsk. Det räcker att det finns öppna påskhjärtan. Det betyder att du kan fira gudstjänst precis där du är. Kanske gör du iordning en plats i hemmet för gudstjänst med tända ljus, en vacker blomma, en Bibel och kanske sång från en skiva. Eller kanske firar du gudstjänst på en vacker plats i naturen, kanske samlar du några vänner tillsammans och firar gudstjänst. Kanske tar du del i en gudstjänst vid tv eller över nätet.

I dessa upp- och nervända tider påminns jag om det privilegium vi har att få uttrycka vår tro öppet i Sverige. De första kristna fick hålla sin tro hemlig och en del av dem fick mötas i katakomber. Kristna i Sovjet, Kina, Nordkorea har under förföljelse – och pågående förföljelse – fått fira gudstjänst i ensamhet eller mindre grupper. Kanske får vi minnas de förföljda kristna på ett särskilt sätt den här påsken i våra böner.

Ta vara på och gör den här annorlunda Stilla veckan till en tid av bön, bibelläsning, psalm- och lovsång, och kanske några dagar av fasta. En vecka där Gud får bli större när vi människor inser att vi är rätt små inför ”livet som det är”.

Den här Palmsondagen kommer Jesus Kristus till Dig och mig, ödmjuk och ridande på en åsna.

Varrma hälsingar till er alla!

Esgrim

Dagens texter
Palmsondagen –
Vägen till korset
Jesaja 56:6-8
Ef 2:12-16
Matt 21:1-11
Ps 118:19